

ført i den sidste fransk-tydske Krig, og hvori man for en ikke ringe Del maa søge Grunden til, at denne Magt har opnaaet sin store Overvægt over andre Stater med Hensyn til en hurtig og sikker Mobilisering.

Man er ligesom der gaaet ud fra, at Staten maa være berettiget til af Landets Hesteiere at fordre det Antal tjenestedygtige Heste, som Hæren behøver, stillet til Krigsbestyrelsens Raadighed i det Dieblit, Landet saa pludselig indvilles i Krig, at der ikke er Tid til ved frit Indkjøb at skaffe Hæren det Antal Heste, den behøver for at blive krigsberedt. Naar man ser hen til, at Hærens Behov ikke udgjør mere end 1,6 % af de Heste paa 2 Aar og derover, som ifølge Optegnelse af Kreaturholdet den 15de Juli 1871 findes i Landet, vil det være indlysende, at en saadan Foranstaltning ikke kan være betænkelig ligeoverfor Landets økonomiske Interesser; i ethvert Tilfælde maa det erkendes, at de dermed forbundne Ulemper kunne betragtes som forsvindende i Sammenligning med den Fare, der vilde opstaa for Landets Sikkerhed, dersom Hæren ved en pludselig udbrydende Krig skulde savne et til sin Mobilisering uundværligt Materiel. Naar der desuden tages Hensyn til, at der saavidt muligt stræbes hen til en ligelig Fordeling paa Landets forskellige Dele af det Antal Heste, som udtages, og at der gives de paagældende Hesteiere en til Hestenes virkelige Værdi svarende Pengegodtgørelse, som er forudsat at skulle tilflyde Vedkommende af Statskassen snarest muligt, kan Udredningsbyrden neppe engang siges at ville blive mere følelig, end om Hestene søgtes tilveiebragte ved en Udskrivning i Righed med den, som ifølge fornavnte Lov af 12te December 1863 fandt Sted i Anledning af Hærens Krigsberedskab før vor sidste Krig. Etheller vil den foreslaaede Ordning i væsentlig Grad forøge de med Krigsberedskab forbundne Udgifter.

For at inidlertid den ved Lovforslaget tilføjede hurtige og regelmæssige Tilveiebringelse og lette Sammenlægning af de manglende Heste ved indtrædende Krigsberedskab kan fremmes

paa behørig Maade, vil det være nødvendigt, at der alt i Fredstid træffes en Del forberedende Foranstaltninger, og disse, til hvis Gjennemførelse Forslaget indeholder fornøden Hjemmel, skulle nedenfor nærmere antydes, idet den foreslaaede Udredningsmaades væsentlige Fortrin derved formentlig ville træde klarere frem.

Det Antal Heste, som i første Dieblit behøves til Felthærens Forsyning, og som maa tilveiebringes paa hurtigste Maade og derfor udsættes at kunne udfrires af Landet i Medfør af det foreliggende Forslag, andrager i Alt omtrent 4,600. Heri er ikke medregnet de Heste, som yderligere behøves til Artilleriets og Artilleriets Skoler, til Hestepoter, til Reserveheste for Officerer m. v., i Alt omtrent 1000 Heste, idet disse, hvis Tilstedeværelse i første Dieblit ikke er saa paatrængende nødvendig, formenes under alle Omstændigheder i betimelig Tid at kunne tilveiebringes ved frit Indkjøb.

Uagtet det ikke lader sig gøre alt i Fredstid at fastsætte en for alle Tilfælde gjældende endelig Fordeling paa Landets forskellige Dele af hele det Antal Heste, der behøves leveret, idet Hærens Behov maa kunne fyldestgøres fuldkomment under alle indtrædende Forhold, vil det for det ved Krigsberedskab almindelige Tilfælde, at Udskrivningen kan ske over hele Landet, være nødvendigt at det hele Antal Heste fordeles paa Kjøbenhavn og de forskellige Amtter. Denne Fordeling foretages af Rindrigsministeren efter de statistiske Tabeller over Hestebestanden, og saasnart dette er sket, fordeles Amtskontingenterne paa de forskellige Kjøbstads- og Landkommuner; samtidig med Fordelingen beffikkes der for Staden Kjøbenhavn af Magistraten, for hver Kjøbstadskommune af Byraadet og for hver Landkommune af Sogneraadet en Kommission, bestaaende af 3 Medlemmer, som maa være nøie kendte med Hesteholdet og kunne antages med Upartisthed og Interesse for Sagen at ville udføre de dem overdragne Forretninger; det skal være disse Mænds Opgave bestandig at have Opmærksomheden henvendt paa de Heste, som forefindes i Kommu-